

борба е една отъ причинитѣ за постепенното намаление и изчезване на този гигантъ. Заедно съ това косматитѣ слонове не сж могли да понесатъ и промѣната въ климата и затова постепенно сж изчезнали отъ лицето на земята. Измрѣлитѣ космати слонове сж ни оставили своитѣ скелети и кости, вкаменени изъ разнитѣ части на Европа или цѣли замрѣзнали и запазени изъ огромнитѣ полета на снѣжния Сибирь. По тѣзи останки ние днесъ сждимъ за живота на мамута, за вида на храната му, както и за неговото разпространение въ Европа и Азия. Особено много мамутови кости, а понѣкога и цѣли трупове се намиратъ замрѣзнали въ крайбрѣжието на Ледовити океанъ, северенъ Сибирь и островитѣ — Ляховски и Нови-Сибирь. На тѣзи острови коститѣ образуватъ дори натрупани високи хълмове. До Сибирь и крайбрѣжнитѣ мѣста на Ледовития океанъ, както и до поменатитѣ острови, отдавна сж предприемани цѣли експедиции за мамутови кости, които сж били предметъ на научни изследвания или и за износъ въ търговията. Почти всички кости и трупове сж били откривани първоначално отъ туземното население на Сибирь, наречено тунгуси. Тунгуситѣ сж смѣтали, че мамутътъ и днесъ живѣе подъ земята, която той разравя съ своитѣ зѣби, и че ако той успѣе да излѣзе на повърхността ѝ, веднага умира!

Почти всички експедиции за мамутови кости и скелети до Сибирь сж били наредени отъ Руската академия на наукитѣ въ Петроградъ. Тѣзи експедиции сж били трудни походи, които сж траяли по нѣколко месеца, но винаги сж завършвали благополучно. Една е била организирана презъ 1799 год., до устието на р. Лена, друга — до брѣговетѣ на островъ Енисей презъ 1866 год., и трета — до Колимскъ презъ 1901 год. Най-интересна е била обаче експедицията до омуланската тундра, между рѣкитѣ Яна и Индигирка, устроена презъ 1908 год. Тамъ на брѣга на една малка рѣкичка